

מ"ת 48250/09/17 - מדינת ישראל נגד דוד מנוס

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 48250-09-17 מדינת ישראל נ' מנוס(עציר)
תיק חיצוני: 391686/2017

בפני מבקשים נגד משיב
כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל
דוד מנוס (עציר)

ב"כ המבקשת: עו"ד לונה הלון

ב"כ המשיב: עו"ד ליאור שביט

החלטה

רקע

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

2. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום אשר מייחס לו באישום הראשון עבירות של **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז (להלן: "החוק"); **גניבת רכב**, לפי סעיף 413ב(א) לחוק, **שימוש ברכב ללא רשות**, לפי סעיף 413ג סיפא לחוק; **נהיגה בפסילה**, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961; **נהיגה ללא ביטוח**, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] התש"ל - 1970; **והפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לחוק. באישום השני מיוחסות לו עבירות של **קשירת קשר לבצע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; **הצתה בצוותא חדא**, לפי סעיף 448 רישא יחד עם סעיף 29(ב) לחוק; **השמדת ראיה**, לפי סעיף 242 לחוק; **הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לחוק.

3. על-פי המתואר בחלק הכללי לכתב האישום, המשיב והקטינים נ.ד. ולג. (להלן: "הקטינים") מצויים בקשרים חברתיים. במהלך החודשים יולי-אוגוסט 2017, נהגו המשיב והקטינים להסתובב יחדיו במטרה לאתר אופנועים מסוגים שונים, לגנוב אותם ולרכוב עליהם. בסיום השימוש בהם הסליקו את האופנועים בין שיחים בשטח בסמוך למקום מגוריו של המשיב. מעת לעת כשאופנוע אותו גנבו חדל לפעול, היטו המשיב והקטינים את האופנוע על צידו, רוקנו את מיכל הדלק והציתו אותו בשטח (להלן: "התוכנית העבריינית"). המשיב פסול לנהיגה החל מיום 4.1.15 ועל כן נעדר פוליסת ביטוח. ביום 12.1.17 הוטלו על המשיב תנאים מגבילים לפיהם הוא נמצא במעצר בית תוך אפשרות לצאת מהבית בין השעות 10:00 עד 12:00 וכן 16:00 עד 18:00 בליווי ובפיקוח.

על פי עובדות האישום הראשון, במסגרת התוכנית העבריינית, עובר ליום 27.8.17 גמלה בליבו של נ.ד. החלטה לגנוב אופנוע מסוג ג'וי רייד מ.ר. 69-107-72 (להלן: "האופנוע") מבעליו החוקיים. לשם כך, **הגיעו המשיב והקטינים בלילה שבין 27.8.17 ל- 28.8.17, בתאום מראש, למקום בו חנה האופנוע. בהגיעם ניגש**

נ.ד אל האופנוע והניעו, תוך שימוש במכשיר פריצה בו הצטייד מבעוד מועד, בעוד המשיב ול.ג עמדו בסמוך לו. משהצליח נ.ד להניע את האופנוע, עזבו המשיב והקטינים את הזירה כשהמשיב נוהג באופנוע שאינו בבעלותו החוקית, ל.ג רכוב מאחוריו ואילו נ.ד רוכב על האופנוע אותו גנב. עד ליום 31.8.17, באופן מזדמן, נהגו המשיב והקטינים באופנוע, ביחד או לחוד, ובסיום הסליקו אותו בשיחים.

על פי עובדות האישום השני, ביום 31.8.17 נהג נ.ד באופנוע ועימו רוכב בשם ניקולאי רוז'קוב (להלן: "ניקו"). במהלך הנסיעה התנגשו ברכב (להלן: "התאונה"). בהמשך הגיע נ.ד אל ביתו של ל.ג, אז התקשרו הקטינים אל המשיב, נפגשו עמו וסיפרו לו על אודות התאונה. **בעקבות כך, החליטו השלושה להצית שלושה אופנועים שהסליקו. בהתאם להחלטה היטו המשיב והקטינים את האופנועים על צידם כך שהדלק שהיה במיכל נזל, הציתו אותם ועזבו את המקום.**

4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה, וטען כי אין תשתית ראייתית אשר מצביעה על מעורבותו של המשיב במעשים המתוארים בכתב האישום.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד לונה הלון, תחילתו של התיק בתאונת דרכים שאירעה ביום 31.8.17, במהלכה נפגע ניקו וכן נהג הרכב הנוסף שהיה מעורב בתאונה. נ.ד אשר ידע כי הוא נוהג באופנוע גנוב, נמלט מהזירה מבלי להגיש עזרה. לאחר אירוע התאונה ברח נ.ד לביתו של ל.ג ובהמשך יצרו השניים קשר עם המשיב, ונפגשו עמו בשטח המכונה "הפרדס" שנמצא בסמוך לבית המשיב. שם סיפרו לו על התאונה והגו יחדיו, כאשר המשיב מוביל את התוכנית העבריינית, להצית שלושה אופנועים נוספים שנגנבו על ידם במועדים שונים, כדי להעלים ראיות שיכולות לשמש נגדם. בהמשך, אותר נ.ד ונחקר במשטרה. בחקירותיו הוא הודה במיוחס לו והפליל את המשיב ואת ל.ג כשותפים. בהתאם נחקר ל.ג וגם הוא הודה והפליל את המשיב ואת נ.ד כשותפיו. במהלך שחזור שבוע, הובילו הקטינים את החוקרים אל "הפרדס", שם אותרו נקודות שריפה ושלדי אופנועים שרופים. שלדים אלו נבדקו ונמצאו תואמים לשלושת אירועי גניבות אופנועים. מעדותו של נ.ד מיום 1.9.17 וכן מיום 3.9.17 ניתן ללמוד על חלקו של המשיב בגניבת האופנועים והצתתם כמו גם מהודעותיו של ל.ג מיום 3.9.17 וכן מיום 4.9.17. יצוין כי כל אחד מהקטינים ניסה להמעיט מחלקו באירוע שריפת האופנועים וכל אחד הפליל את השני כמי שהצית בפועל את האופנועים יחד עם המשיב. ואולם הבדל זה בגרסאות, שהוא בשולי הדברים, מקומו להיבחן בהליך העיקרי ולא בשלב הראיות לכאורה. להודעות של הקטינים קיימים מספר חיזוקים בהם דוחות הובלה והצבעה בהם הוביל נ.ד את החוקרים למקום הימצאות האופנועים השרופים, דוחות מז"פ שכוללים צילומים של מכשיר סלולרי ובו תמונות המשיב וכן פרטי לבוש השייכים למשיב ואשר נמצאו באופנוע המעורב, דבר שאף עלה בהודעה של נ.ד. דו"ח הובלה והצבעה של ל.ג שמזהה את האופנוע התפוס כאופנוע שהיה מעורב בתאונה. גרסת המשיב אשר אמנם מכחישה את המיוחס לו, ואולם נותנת למסגרת הכללית שתוארה על ידי הקטינים תוקף וחיזוק. האופנועים השרופים דווחו כגנובים. כמו כן, החלטות בית המשפט לפיהן המשיב היה פסול מלנהוג וכן כי אותה העת היה מצוי בתנאים מגבילים. בנוסף ישנו זיהוי ראשוני של ט.א על האופנוע המעורב יחד עם ט.א של נ.ד. לא נערך ביניהם עימות משום שהקטינים סרבו ומסרו שהם פוחדים, ולכן לא ניתן לחייב אותם לעימות. הקטינים אמנם שוחררו, ואולם יש לזכור כי מדובר בקטינים נעדרי עבר פלילי, שהתיק נגדם הוגש בבית משפט לנוער, ועל כן ההבדלים ברורים. לפיכך עתרה ב"כ המבקשת לקבוע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית

מספקת בשלב זה.

6. לטענת ב"כ המשיב, עו"ד ליאור שביט, ראשית הקטינים נחקרו ללא תיעוד חזותי או קולי וכן נחקרו ללא נוכחות הוריהם. המשיב לא שמר על זכות השתיקה, אלא מסר אליבי וטען כי הוא נמצא במעצר בית מזה 9 חודשים ללא הפרה. אביו של המשיב אישר את האליבי. המפקחים לא נחקרו. כל חודש וחצי נערך חיפוש כדי לוודא שהוא בביתו והוא תמיד היה שם. בניגוד לדברי הקטינים לפיהם הוא כל הזמן מסתובב בחוץ. המשיב הסביר כי לקטינים יש אינטרס להפליל אותו וביקש עימות ופוליגרף, אך הדבר לא נעשה. לא ברור מהחומרים בתיק מתי נערך דו"ח ההובלה, הדיסקים לא הועברו בטענה שהם פגומים. בוצעה הפרה מכוונת של זכויות הקטינים תוך הפעלת לחצים על הקטינים שנחקרו בניגוד לנהלים. אין שום ראיה חיצונית כלפי המשיב, קיימת רק הפללה על ידי הקטינים. מדובר לא רק במעורבים, אלא במעורבים דומיננטיים. הקטינים שוחררו אחרי החקירה הראשונה. מחקירותיהם עולה מעורבות לעבירות חמורות, כגון התפרצות לעסק וסמים אבל אין לכך זכר בכתב האישום נגדם. הסיבה לכך היא כי הם ככל הנראה עדי מדינה. בגרסה הראשונה נ.ד. מוסר כי כלל לא ראה את המשיב גונב אופנועים. רק בגרסה הרביעית הוא מציין שראה אותו גונב אופנוע. שואלים את הקטין השני כמה אופנועים המשיב גנב והוא משיב שאינו יודע. גרסאות הקטינים באשר לגניבת האופנועים משתנה מגרסה לגרסה ולבסוף נ.ד. שומר על זכות השתיקה. באשר לאירוע הגניבה של האופנוע, מוסר נ.ד. שלוש גרסאות שונות רק לגבי האופן שבו הם הגיעו למקום. גם מהגרסה של ל.ג. עולה כי הגרסאות באשר להגעה למקום אינן מתיישבות זו עם זו. כך גם לגבי סיבת גניבת האופנוע, ובשאלה האם האירוע תוכנן מראש או היה ספונטני, גרסאות הקטינים משתנות מפעם לפעם וגם סותרות זו את זו. אם מאמינים לנ.ד. שגנב את האופנוע, נשאלת השאלה מה האחרים עשו איתו. שוב גרסאותיו משתנות, תחילה לטענתו הם סתם באו איתו, אח"כ הם באו לתת לו ביטחון ולבסוף הוא טוען שזה המשיב שגנב את האופנוע. גרסאות הקטינים אינן ברורות גם באשר לשאלה מה עשו לאחר גניבת האופנוע.

באשר לאישום השני, בנוגע לשריפת האופנועים, מוסרים הקטינים מספר גרסאות שונות לגבי מי שרף את האופנועים ומתי. ישנו חוסר קוהרנטיות ברור בין הגרסאות, כאשר אחת הגרסאות היא שהאופנועים כבר היו שרופים מלכתחילה. הם סירבו להתעמת עם המשיב.

כל אלו מלמדים על חולשה משמעותית בראיות. המשיב טוען כי הוא הופלל על ידי הקטינים. בנוסף מסר כי הקטינים הם אלו שגנבו את הקטנוע של ארז דלל והוא זה שהחזיר אותו. יש תצהיר של בעל האופנוע שמאשר את זה. לפיכך, עתר ב"כ המשיב לקבוע כי ישנו כרסום משמעותי בחומר הראיות.

דין ומסקנות

7. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **שוכנעתי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית נגד המשיב ואולם היא אינה בעוצמה מלאה וקיימת חולשה ראייתית בכל הנוגע לחלקו המדויק של המשיב במעשים.**

8. המחלוקת המרכזית אינה לגבי עצם התקיימות האירועים המתוארים בכתב האישום, אלא בנוגע למעורבותו של המשיב במיוחס לו כאשר לטענת ב"כ המשיב אין ראיות לכאורה להוכחות מעורבות המשיב באירועים.

9. בחינת חומר הראיות בתיק מובילה למסקנה כי ישנן די ראיות לכאורה המבססות את מעורבותו של המשיב במתואר בכתב האישום, ואולם בכל הנוגע לחלקו המדויק, ישנה חולשה ראייתית כפי

גרסאות הקטינים

10. מגרסאות הקטינים במשטרה עולה מעורבותו הממשית של המשיב באירועים המיוחסים לו בכתב האישום. גרסאות הקטינים מקימות ראיות לכאורה באשר להיות המשיב שותף למעשים כאשר שני הקטינים, פעם אחר פעם, קושרים בגרסאותיהם את המשיב כשותף למעשים המתוארים בכתב האישום. עם זאת, קיים קושי ראייתי באשר לחלקו של המשיב, זאת נוכח סתירות משמעותיות בגרסאותיו השונות של נ.ד. וכן נוכח סתירות בין גרסתו לגרסת ל.ג. כפי שיתואר להלן.

11. בגרסתו הראשונית טוען נ.ד. כי הוא זה אשר גנב את האופנוע, ואילו המשיב והקטין הנוסף עמדו בצד:

א. בהודעה מיום 1.9.17 מתאר נ.ד. "**לפני שבוע בערך ראיתי את האופנוע מסוג ג'וי רייד בצבע לבן ליד הבית שלי בקריית אונו, בלילה באתי עם שני חברים שלי דוד מנוס (המשיב - ע.ק.) ול.ג. הכנסתי יד מתחת לכידון ומשכתי שם חוטים ראיתי שזה הסוויץ אז קרעתי את החוטים ואז חיברתי אותם והאופנוע הניע**" (ש' 32-35). כאשר נשאל מה עשו המשיב ול.ג. באותה עת השיב "**היו בצד, הם היו על ג'וי רייד נוסף בצבע אפור ישן**" (ש' 39). בהמשך נשאל האם ראה את המשיב גונב אופנועים ומשיב בשלילה (ש' 78-79).

ב. בהודעה שנגבתה ממנו ביום 3.9.17 שעה 11:19 - הוא ממשיך ומתאר "**הייתי מתוסכל מהטסט שלא הצלחתי להוציא. עשינו סיבוב אני דוד מנוס ול.ג. באזור של הבית שלי. אני הייתי ברגל, שניהם היו על אופנוע, דוד רכב ול.ג. מאחוריו, זה אופנוע ג'וי רייד אפור. פעם ראשונה שראיתי את האופנוע הזה ולא שאלתי שאלות. ידעתי שיש אופנוע ליד הבית שלי שאני רוצה לקחת אותו ואני מבין באופנועים ידעתי שיש כבלים שצריך לקרוע ולחבר מחדש ואז האופנוע נדלק**" (ש' 6-9). נשאל האם המשיב ול.ג. היו במקום ומשיב "**כן, הם היו צריכים לתת לי סוג של בטחון הם עמדו כמה מטרים ממני 4-5 מטרים ממני והיו על האופנוע**" (ש' 11-12). נשאל כמה זמן קודם לכן ראה את האופנוע ומשיב "**3-4 ימים**" (ש' 27-28).

ג. בהודעה מיום 3.9.17 שעה 17:51 - מתאר העד בפירוט כיצד הצליח להניע את אופנוע הגנוב (ש' 3-7) וכי יום לפני הגניבה קנה חלק המכונה "בננה" למטרת הגניבה (ש' 25-27).

12. יום לאחר מכן משנה נ.ד. את גרסתו וטוען כי הוא רק נכח במקום ומי שביצע את הגניבה בפועל היה המשיב:

א. בהודעה מיום 4.9.17 - מתאר "**הגענו לקרית אונו איפה הבית שלי, רואים ג'וי רייד לבן אמר לי תהיה על ההגה של האופנוע האפור וראיתי אותו גונב אופנוע... בשניות הוא גנב ונסענו משם**" (ש' 44-45). כאשר הוא נשאל מדוע תיאר קודם כי הוא זה שגנב את האופנוע הוא משיב "**סתם בלבול**" (ש' 73). ולשאלתו של החוקר הוא מאשר כי פחד מהמשטרה ומהמשיב (ש' 77). אח"כ, ממשיך ואומר "**אני לא גנבתי שום אופנוע, הייתי חלק מזה**" (ש' 83).

ב. בהודעה נוספת מאותו יום בשעה 18:00 - הוסיף ואמר "**אני אישית לא גנבתי ולא הצתתי אופנועים דוד הוא זה שהצית את האופנועים**" (ש' 50).

13. יצוין כי בחקירה מיום 8.9.17 סרב נ.ד. לשתף פעולה כלל ושמר על זכות השתיקה.

14. ההסבר שנתן נ.ד. באשר לסתירה בעדותו, לפיו מדובר בבלבול, אינו משכנע, וזאת כבר בשלב הראיות לכאורה, ועל אף שבשלב זה אין מקום ככלל לבחון את מהימנות הראיות. גם טענתו לפיה הוא חשש מהמשטרה, אינה סבירה נוכח העובדה שבגרסתו הראשונית הוא מתאר כי הוא היה בעל החלק המשמעותי יותר באירוע והיה סביר יותר, לו אכן חשש מהמשטרה, כי יטען שהיה זה דווקא המשיב שביצע את הגניבה בפועל.

15. באשר למתואר באישום השני, האירוע בו הוצת האופנוע הגנוב, גרסתו של נ.ד. שוב אינה קוהרנטית בשאלה מי הצית את האופנוע. תחילה טען כי אינו יודע מי הצית את האופנוע, ובהמשך חזר בו וטען כי היה זה המשיב ולג שהציתו אותו:

א. בהודעה ראשונה מיום 1.9.17 - מספר כי ראה את המשיב שורף אופנוע, שאינו האופנוע המתואר באישום השני "**לפני איזה שבועיים או שבוע וחצי ... ראיתי אותו שם עם ג'וי רייד בצבע אפור בשלב מסוים האופנוע לא הניע אז דוד (המשיב - ע.ק) הפיל אותו על הצד, נשפך דלק והוא הדליק את זה**" (ש' 54-56). בהמשך כאשר נשאל לגבי אופנועים נוספים שהמשיב שרף הוא מכחיש כי ראה את המשיב שורף אופנועים נוספים (ש' 60-61) ואולם מאשר כי ראה 3 אופנועים שרופים נוספים בשטח שלו (ש' 62-63, 68-69).

ב. בהודעה מיום 3.9.17 שעה 11:19 - כאשר נחקר לגבי שריפת האופנועים ונשאל מפורשות מי הצית את האופנוע לאחר התאונה, הוא משיב "**אין לי מושג**" (ש' 57), מאשר כי יש אופנוע אחד אפור 2008 או לבן שהמשיב שרף (ש' 68). בהמשך אומר "**השריפה הראשונה לפני שבוע וחצי שבועיים והשנייה הייתה אחרי התאונה**" (ש' 79). נשאל כיצד הוא יודע ומשיב "**ראיתי בעיניים שלי עשן שחור מהפרדס כשהייתי עם דוד (המשיב - ע.ק) (ש' 78)**" נשאל מי שרף ומשיב "**לא יודע**" (ש' 80).

ג. בהודעה הראשונה מיום 4.9.17 - מסר "**הגענו לכפר מעש עם לג בהרכבה על שני אופנועים, ישבנו בחנייה, באנו ללכת האופנוע הלבן לא הניע לנו, אמרנו בוא נחנה אותו לא נשרוף אותו. אני רואה את דוד מטה את האופנוע לצד מדליק ומצית ואז נסענו שלושתנו על האופנוע האפור מרחק של 3-4 ק"מ" (ש' 46-48). "**אופנוע לבן שרפנו בפרדס הוא פתאום לא עבד לנו. אני דוד ולג לפני שבוע וחצי נסענו עם הג'וי רייד האפור שעשיתי תאונה עם הפלסטיק שנשבר הוצאנו אותו מהשיחים עשינו סיבוב והוא לא עבד וה- 2008 כן עבד לנו. דוד הפיל את האופנוע, נשפך דלק והוא הצית את האופנוע ונסענו עם האופנוע האפור והוא היה במחבוא וביום של התאונה באנו לדוד והוצאנו את האפור... נסענו לאיפה שהאופנוע הלבן שרוף. אני זוכר שהאופנועים היו על הרצפה ודוד הצית... דוד ולג אומרים האופנוע לא עולה באש והם חזרו ולא ראיתי מה עשו ואני הלכתי ברגל לבד לאחי" (ש' 143-150)****

16. מהדברים שמסר הקטין נ.ד. עולה כי הוא, לג. והמשיב ביצעו את המיוחס להם בכתב האישום ואולם בכל הנוגע לחלקו של כל אחד מהם, הדברים עומדים בפער לדברים שמסר הקטין לג. בהודעותיו כפי שיפורט להלן:

א. בהודעת לג. מיום 3.9.17 שעה 14:50 - מאשר לג. כי גנב את האופנוע, אך מסרב לומר מי היה עמו "**אני גם גנבתי את האופנוע הלבן אני לא רוצה להגיד מי היה איתי**" (ש' 29). בהמשך אומר "**אתם יודעים מי היה, אני לא אניגיד לך**" (ש' 95).

ב. בהודעתו מיום 3.9.17 שעה 18:07 - נשאל לגבי גניבת האופנוע ומשיב "אני הייתי במסיבה בפתח תקווה, נ.ד וחברים נוספים היו איתי, בשעה 3:00 יצאנו היינו בקרית אונו, עברנו ברחוב שאני לא זוכר, זה ליד הבריכה ראינו אופנוע ליד הבריכה של קרית אונו, דוד (המשיב - ע.ק) ונ.ד גנבו את האופנוע ואני עמדתי בצד... פתאום ראינו אופנוע וגנבנו" (85-89). נשאל מי הניע את האופנוע ומשיב "שניהם" (ש' 90). נשאל מדוע בחקירה הקודמת לא סיפר את האמת ומשיב כי פחד ממה שיהיה, לא מהמשיב, וכי מאז אבא שלו שוחח עמו ולכן החליט לספר את האמת.

ג. בהודעה מיום 4.9.17 שעה 8:56 - מסר "אני הייתי קשור לגניבה רק של האופנוע שהיה תאונה בו. נ.ד ודוד הניעו אותו ואני הייתי בצד. הייתי שיכור קצת. הם רכבו עליו ואני הייתי בצד עם אופניים חשמליות (כך במקור - ע.ק.). הם הכניסו אותו לפרדס ואני החזרתי את נ.ד הביתה ולקחת את האופניים החשמליות שלו אליי" (33-35) ובהמשך "אני הגעתי לשם באופניים חשמליים של נ.ד והייתי שיכור באותו הלילה... עברנו שם... ראינו את האופנוע... נ.ד ודוד שיחקו עם החוטים והניעו ודוד הרכיב את נ.ד ואני הגעתי עם האופניים מחוץ לבית דוד" (51-54).

17. באשר למתואר באישום השני מגרסאותיו של ל.ג. עולה כי האופנועים נשרפו באותו יום ובהצתתם לקחו חלק כל השלושה:

א. בהודעתו מיום 3.9.17 שעה 18:07: מתאר כי ביום התאונה נשרפו האופנועים. נשאל מי שרף את האופנועים ומשיב "אני הפלתי את האופנועים על הרצפה ניב ודוד הציתו את האופנועים... פתחו את פותחן הדלק" (ש' 40-42). חוזר ואומר כי הם החליטו לשרוף את האופנועים ביום התאונה "הסכמה בין כולם כולל אותי" (ש' 48). נשאל מדוע שרפו את האופנועים ומשיב "כדי להעלים ראיות בגלל התאונה... הסכמה בין כולם. נראה לי שדוד אמר את זה" (78-79).

ב. בהודעה מיום 4.9.17 שעה 8:56 - באשר לשריפת האופנועים אומר "אני הפלתי את השלושה על הרצפה נשבר הפותחן של הטנק, נ.ד ודוד הציתו ואני ברחתי משם" (ש' 29).

18. מתוך העדויות של הקטינים עולה כי המשיב נטל חלק בביצוע העבירות המתוארות בכתב האישום, הן לעניין גניבת האופנוע באישום הראשון והן לעניין ההצתה באישום השני, ולשלב הראיות לכאורה די בכך כדי לבסס תשתית ראייתית לכאורה. הגם שבשלב זה אין מקום להיכנס לשאלת מהימנות העדים, אשר תיבחן בבוא העת על ידי המותב שישמע את העדים, הרי שריבוי הסתירות בעדותיהם מקימות, כבר בשלב זה, חולשה ראייתית באשר לחלקו של המשיב.

בהקשר זה יודגש כי הסתירות נוגעות לא רק לא לחלקו של המשיב אלא אף לשאלה האם לאחר התאונה הציתו את שלושת האופנועים, או שמא במועד זה הציתו רק אופנוע אחד, כאשר את שני האופנועים האחרים הציתו קודם לכן.

בהקשר זה ראו דברי בית המשפט בבש"פ 4596/17 אלטורי נ' מדינת ישראל (23.7.17):

"הדרישה בשלב זה של ההליך היא לתשתית ראייתית גולמית בלבד, המקימה סיכוי סביר להרשעה, ובית המשפט אינו נדרש, ככלל, לשאלות הקשורות במהימנות העדים ולסתירות המצויות בהודעותיהם במשטרה... עם זאת, ראוי לציין כי "בית המשפט הדן בבקשת המעצר לא יתעלם מסתירות מהותיות העולות לכאורה מן הראיות, ואם מצא כי מדובר בסתירות ברורות המאיינות את התכנות האשמה, עשוי הדבר להוביל לעתים למסקנה כי אין הצדקה למעצר, או שיש מקום להורות על חלופה"

(בהקשר זה ראו גם בש"פ 143/15 **אבו עסב נ' מדינת ישראל**, (24.2.15); בש"פ 2201/15 **זניד נ' מדינת ישראל**, (5.5.15)).

19. גרסאות הקטינים אינן עומדות לבדן, ואליהן מצטרפות ראיות מחזקות נוספות, כפי שיפורט להלן:

א. **דוחות מז"פ** - מדו"ח מז"פ מיום 5.9.17 עולה כי באופנוע הגנוב אשר היה מעורב בתאונה נמצאו **מכשיר טלפון** מסוג סמסונג וכן פרטי לבוש שונים, ביניהם מכנס שחור. בהודעה מיום 3.9.17 שעה 11:19 אומר נ.ד. כי **הטלפון וחלק מפרטי הלבוש שייכים למשיב** (ש' 128-139) ומתייחס לכך שביום התאונה לקח מהמשיב מכנס ג'ינס שחור. בחקירה מיום 10.9.17 מתייחס המשיב לג'ינס השחור ומאשר כי הוא שלו מבלי שנשאל על כך (כפי שיפורט בהמשך).

ב. **דו"ח זיהוי ט.א. - נמצאה זהות בין טביעת אצבע אשר נלקחה מהאופנוע הגנוב אשר היה מעורב בתאונת הדרכים לבין המשיב** וכן זהות לנ.ד.

ג. **זכ"ד מיום 14.9.17** ממנו עולה כי **ממכשיר טלפון הסמסונג שנתפס באופנוע הגנוב שהיה מעורב בתאונה הוצאו תמונות של המשיב**. כשנחקר על כך המשיב ביום 10.9.17 שמר על זכות השתיקה.

ד. **גרסתו של המשיב** - ממנה עולה כי הוא מכיר את הקטינים היטב ואף דואג ומסייע להם. עם זאת טען כי ברצונם להפליל אותו והכחיש כל קשר למיוחס לו. כמו כן אישר כי ביום התאונה הגיעו אליו הקטינים הביתה וסיפרו לו על התאונה.

בחקירה מיום 10.9.17 מסר כי הוא נמצא במעצר בית מזה שמונה חודשים ויוצא רק בשעות ההתאווררות. הכחיש המיוחס לו. כאשר הוצג לו מכשיר הטלפון אשר נמצא ביקש לשמור על זכות השתיקה. בהמשך, מבלי שהדבר הוזכר לו, מסר כי הג'ינס השחור שנמצא באופנוע הלבן הוא שלו, אבל זה שהטלפון שייך לו לקח ממנו את הג'ינס השחור.

בחקירה מיום 11.9.17 הכחיש קשר למיוחס לו ואמר כי הוא יודע שיש אופנועים שרופים בשטח אך אין לו קשר אליהם.

מחקירה מיום 13.9.17 מסר כי אינו מוכן לשתף פעולה עד אשר יתאפשר לו לערוך עימות עם הקטינים וכי הוא חף מפשע. בהמשך, מסר כי הקטינים הפלילו אותו משום שהם חייבים לו כסף.

בהקשר זה, יצוין כי בקשר לטענתו של המשיב לפיה הוא היה כל העת במעצר בית וכי אביו או סבתו יוכלו לאשר זאת, הרי שמעדותו של **אברהם מנוס**, אביו של המשיב, אשר אמור לפקח עליו בהיותו במעצר בית עולה כי הוא חוזר למקום בו נמצא המשיב "**בשעה 3:00 עד 4:00... פותח חלון ובודק שהוא ישן שם**" (עדות מיום 19.9.17 ש' 2-3). מהעדות עולה כי הוא אינו יודע להגיד היכן היה המשיב בתאריכים מסוימים "**אני חלש בתאריכים, אבל אין מצב שאני הגעתי מהשוק או בא לנוח או לאכול צהריים אני רואה אותו בחווה או אצל אימא שלי**" (ש' 14) וכן "**לא יודע תאריכים אני הרבה בבסטה או בשוק**" (ש' 69), וכן הוא אינו זוכר את שעות ההתאווררות של המשיב (ש' 19). לא ניתן ללמוד מדברים אלו האם היה המשיב בזמן הרלוונטי במקום מעצר הבית שלו, ואין בגרסת האב כדי לתמוך בטענת המשיב.

20. נתתי דעתי ליתר טענות ב"כ המשיב, לרבות לעניין פגמים בחקירה, סוגיית התיעוד החזותי, השמירה על זכויות הקטינים בחקירה, והטענה כי הובטחו דברים לקטינים וכי יש לראותם כעדי מדינה,

ואולם לא מצאתי בטענות אלה ממש לשלב זה של ראיות לכאורה, כאשר מובן שהדברים יתבררו בהליך העיקרי.

סוף דבר

21. אשר על-כן, אני קובע כי ישנה תשתית ראייתית לכאורית כנגד המשיב ואולם קיימת חולשה ראייתית מסוימת בכל הנוגע לחלקו של המשיב במעשים. כמו כן, קיים קושי בשאלה האם שלושת האופנועים הוצתו לאחר התאונה, או שמא רק אופנוע אחד הוצת לאחר התאונה, ושני אופנועים הוצתו קודם לכן.

ניתנה היום, א' כסלו תשע"ח, 19 נובמבר 2017, בנוכחות הצדדים.